

دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

دیریت فناوری اطلاعات

دوره ۷، شماره ۲

تایستان ۱۳۹۴

ص. ۴۰۷ - ۴۲۸

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

ملک‌میلاد لیراوی^۱، اسدالله شاه‌بهرامی^۲

چکیده: گسترش فناوری‌های همراه در زمینه سلامت، شاخه جدیدی از سلامت الکترونیک به نام سلامت همراه را به وجود آورده است. هدف این پژوهش، ارزیابی زیرساخت‌های ارتباطی سلامت همراه است که به روش تحلیل سلسه‌مراتبی فازی برای مدل‌سازی و رتبه‌بندی معیارها و کاربردها اجرا شده است. سه گروه اصلی در شبکه ارتباطی تلفن همراه، انتقال داده، خدمات کاربردی و دسترسی به شبکه انتخاب شدند. سپس به کمک روش دلفی و دلفی فازی، زیرمعیارهای زیرساخت فناورانه بر اساس سه معیار اصلی طبقه‌بندی شدند و ۱۳ کاربرد سلامت همراه به منزله انتخاب‌ها به آن اضافه شد. نتایج تحلیل سلسه‌مراتبی فازی نشان می‌دهد دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه از بیشترین وزن (۵۶۵۶/۰) و بالاترین اولویت برخوردار است. انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه (۴۱۸۴/۰) رتبه دوم را دارد و با اختلاف وزن زیادی، خدمات کاربردی در شبکه ارتباطی تلفن همراه (۰/۰۱۵۹) در رتبه سوم قرار گرفته است. بر اساس نتایج بدست آمده، بسیج جامعه، پرونده الکترونیکی بیمار و پایش بیمار بهترین با وزن‌های ۰/۰۹۸۱، ۰/۰۸۷۸ و ۰/۰۸۷۶ اولویت برتر کاربردهای سلامت همراهند.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی آمادگی الکترونیکی، تحلیل سلسه‌مراتبی فازی، تلفن همراه، سلامت همراه.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات، واحد الکترونیکی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. دانشیار گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه گیلان، رشت، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۰۸/۰۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۴/۰۲/۰۷

نویسنده مسئول مقاله: ملک‌میلاد لیراوی

E-mail: Liravim@gmail.com

مقدمه

کاهش هزینه‌های خدمات بهداشت و درمان و ارائه باکیفیت آن، به اولویتی جهانی تبدیل شده است و فناوری و خودکارسازی، عامل بالقوه‌ای برای کاهش این هزینه‌ها شناخته شده است. امروزه مدیریت بهداشت و سلامت، به خصوص افزایش دسترسی اقشار مختلف جامعه در گسترهٔ جغرافیایی گوناگون کشور؛ رساندن خدمات بهداشتی به نقاط دور از دسترس از جمله روستاهای، عشایر و بیمارانی که در راه‌ها دچار حادثه شده‌اند، یا در حال حرکت به خدمات درمانی فوری نیاز پیدا می‌کنند و بیمارانی که نیاز به پیگیری مداوم سلامت خود دارند (مثل بیماران قلبی، دیابتی و...); از جمله چالش‌های پیش روی سازمان‌های ذی‌ربط است.

توجه به هزینه‌های سرانه بیمارستانی و هزینه‌های جانبی آن (رفت‌وآمد بیماران و...)، تغییر در شیوه ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و آموزشی را می‌طلبد. در نقاط توسعه‌یافته، علاوه بر تعدد مراکز سلامت و مراجعةٌ حضوری، راه‌های متنوعی برای دسترسی به خدمات وجود دارد که یکی از آنها شبکه‌های ارتباطی الکترونیکی است. با پیشرفت روزافزون فناوری، شبکه‌های ارتباطی و انتقال داده نیز هم از لحاظ کیفیت و هم گستردگی، دچار تحول شگرفی شده‌اند؛ شیوه‌های انتقال خدمات بهداشتی نیز متأثر از آنها تغییرات چشمگیری داشته‌اند که با نام «سلامت الکترونیک» شناخته می‌شود. با وجود این، هنوز خدمات رسانی به بیماران در حال حرکت، چالشی جدی است که با توسعهٔ فناوری‌های ارتباطی بی‌سیم، به نظر می‌رسد راه برای مدیریت این چالش فراهم شده است.

در بین فناوری‌های ارتباطی بی‌سیم، شبکهٔ سلوی تلفن همراه به‌مثابةٍ فراغیرترین شبکهٔ ارتباطی و گوشی‌های تلفن همراه به‌منزلهٔ همگانی‌ترین و در دسترس‌ترین ابزار الکترونیکی همراه، با برخورداری از ویژگی‌های مهمی مثل بی‌سیم‌بودن، سیاربودن، وزن کم، قیمت مناسب با قابلیت ارسال متن، تصویر، فیلم، صدا و سایر داده‌ها در کنار ارتباط صوتی معمول، به‌خصوص نسل جدید تلفن‌های همراه یا هوشمند با توان پردازشی و حافظهٔ بالا، صفحهٔ نمایش بزرگ، حسگرهای گوناگون مانند موقعیت‌یاب جهانی (GPS) و قابلیت اتصال به اینترنت، راه را برای تبادل اطلاعات و تعاملات بیشتر بین متخصصان و مردم عادی از طریق شبکه‌های اجتماعی، تالارهای گفت‌و‌گو و دسترسی به پایگاه‌های داده گوناگون، فراهم آورده است و استفاده از آن را در هر مکان و زمان که ضروری و لازم باشد، آسان کرده است. از سوی دیگر، پیشرفت‌های شبکه‌های ارتباطی مبتنی بر تلفن همراه برای انتقال داده و نیز، گوشی‌های تلفن همراه هم از لحاظ نوع و هم کیفیت، گسترهٔ چشمگیری از خدمات ارتباطی و داده‌ای، از پیام‌منتنی و

۴۰۹ اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

تصویری گرفته تا اینترنت را در دسترس همگان قرار داده است. استفاده از تلفن همراه با ویژگی‌های ذکر شده، بستر مناسبی را برای توسعه و مدیریت بهداشت و سلامت، از دسترسی به خدمات ضروری تا آموزش و خدمات عمومی، فراهم آورده و مفهوم جدیدی در دنیا با نام «سلامت الکترونیک همراه» یا به اختصار «سلامت همراه» را شکل داده است. درواقع مفهوم سلامت الکترونیک همراه، بیشتر بر تعامل بین بیمار و مراکز پزشکی یا پزشک از طریق فناوری‌های همراه، تأکید دارد.

اغلب مطالعات نظری پیشین در این زمینه، بر آمادگی سلامت الکترونیک تمرکز کرده‌اند و بیشتر آنها فعالیت‌های عملی سلامت همراه را مد نظر قرار داده‌اند و به بررسی زیرساخت‌ها و تحلیل آمادگی پیاده‌سازی سلامت همراه نپرداخته‌اند. از این رو پژوهش حاضر به بررسی زیرساخت فناورانه ارتباطی سلامت همراه تأکید می‌کند و آن را بخش مهمی در راستای ایجاد مدل جامع برای آمادگی سلامت همراه می‌داند.

در پژوهش حاضر ابتدا با استفاده از روش دلفی فازی، معیارهای ارزیابی زیرساخت ارتباطی تلفن همراه استخراج شد. در مرحله بعد بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، به تهیه فهرستی از کاربردهای سلامت همراه اقدام شد. پس از ایجاد ماتریس زوجی و تهیه جدول سلسه‌مراتبی برای معیارها، برای نظرسنجی در اختیار خبرگان قرار گرفت. نتایج نظرسنجی با استفاده از روش سلسه‌مراتبی فازی (FAHP) تجزیه و تحلیل شد. محاسبات روش تحلیل سلسه‌مراتبی فازی به کمک نسخه ۲۰۱۰ نرم‌افزار اکسل انجام گرفت. پس از ورود داده‌ها به نرم‌افزار، روابط با استفاده از برنامه ویژوال بیسیک کدنویسی شدند و وزن هر یک از معیارها به دست آمد. درنهایت با توجه به وزن به دست آمده، به رتبه‌بندی کاربردها پرداخته شد.

مبانی نظری پژوهش

مفهوم سلامت الکترونیک و سلامت همراه

سلامت الکترونیک مفهوم بسیار گسترده‌ای دارد و شامل فعالیت‌های مختلف استفاده از فناوری‌ها و زیرساخت‌های الکترونیکی می‌شود که مهم‌ترین آنها اینترنت است و برای تسهیل ارائه خدمات بهداشت و درمان به کار می‌رود. سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۳، سلامت الکترونیک را این‌گونه تعریف کرده است: «نفوذ فناوری اطلاعات و ارتباطات برای پیوند میان ارائه‌دهنده‌گان خدمات بیماران و دولتها به منظور آموزش و اطلاع‌رسانی به متخصصان خدمات بهداشت و درمان، مدیران و گیرنده‌گان خدمات؛ با هدف برانگیختن نوآوری در مراقبت و مدیریت سیستم بهداشتی و بهبود سیستم خدمات بهداشت برای درمان». سلامت الکترونیک به ادغام خدمات

بهداشت و درمان، کسب و کار و رویکردهای فنی نیاز دارد، از این رو، سلامت الکترونیک را رشته‌ای در حال ظهرور تعریف می‌کنند که اشتراک میان داده‌ورزی پزشکی، فناوری، بهداشت عمومی و کسب و کار است. بدین ترتیب، سلامت الکترونیک شامل ارائه خدمات بهداشتی و اطلاعات بهداشتی از طریق اینترنت و دیگر فناوری‌های الکترونیکی مرتبط است.

سلامت همراه بخشی از سلامت الکترونیک است. مرکز دیده‌بانی سلامت الکترونیک^۱ سازمان جهانی بهداشت (WHO)، سلامت همراه را چنین تعریف کرده است: رowie سلامت عمومی و پزشکی که به وسیله ابزارهای همراهی مانند تلفن‌های همراه، ابزارهای پایش بیمار، دستیارهای دیجیتال شخصی^۲ و سایر ابزارهای بی‌سیم، پشتیبانی می‌شود.

پیشینهٔ نظری پژوهش

درباره ارزیابی آمادگی سلامت الکترونیکی در دنیا پژوهش‌های بسیاری انجام گرفته است. در ایران نیز با بررسی مدل‌های بین‌المللی و بومی سازی آنها، کارهای ارزشمندی صورت گرفته است؛ از جمله مقاله‌ای با عنوان «چارچوبی برای ارزیابی آمادگی سلامت الکترونیک در ایران» که به بحث و اولویت‌بندی چهار حوزهٔ فنی، هستهٔ مرکزی، ارتباطات اجتماعی و تعهد می‌پردازد و نشان می‌دهد آمادگی فنی بیشترین اولویت را دارد (رضایی‌زاد و واعظی و نطاق، ۲۰۱۲).

در پژوهشی دیگر با عنوان «اولویت‌بندی حوزه‌های کاربردی سلامت الکترونیک در ایران بر اساس عوامل مؤثر بر پذیرش تکنولوژی»، عوامل فناورانه در رتبه اول قرار می‌گیرد (صفری‌مهر، ۲۰۰۹).

هرچند پژوهش‌هایی در زمینهٔ آمادگی سلامت الکترونیک انجام گرفته است، طی جست‌وجوهای به عمل آمده، تحقیقات گسترده‌ای در زمینه استفاده از ظرفیت‌های تلفن همراه برای سلامت، به ویژه بررسی زیرساخت‌های لازم در راستای ایجاد مدلی جامع برای ارزیابی آمادگی سلامت همراه در ایران، صورت نگرفته است.

لزوم ارزیابی زیرساخت‌های ارتباطی سلامت همراه (اهداف پژوهش)

اگرچه سامانه‌های سلامت همراه زیرمجموعهٔ سلامت الکترونیک هستند، به دلایل مختلفی چون بی‌سیم‌بودن، سیاربودن، همگانی‌بودن و...، از قوانین متفاوتی برخوردارند که به نظر می‌رسد هریک از زیرساخت‌های آنها، از جمله زیرساخت‌های فنی، ارتباطی، امنیتی، حقوقی، اجتماعی،

1. Global Observatory for eHealth (GOe)

2. Personal Digital Assistants (PDAs)

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

فرهنگی، اقتصادی و... باید جدا از سلامت الکترونیک بررسی شود. همان‌طور که قبلاً اشاره شد با اینکه پژوههایی پراکنده‌ای در راستای سلامت همراه اجرا شده است، مطالعه‌ای در زمینه استفاده از ظرفیت‌های تلفن همراه برای سلامت، بهویژه بررسی زیرساخت‌های لازم در راستای ایجاد مدلی جامع برای ارزیابی آمادگی سلامت همراه در ایران انجام نشده است. با توجه به اینکه برای آمادگی سلامت الکترونیک، عوامل فناورانه از بیشترین اولویت برخوردارند (رضایی‌راد و همکاران، ۲۰۱۲)،

در پژوهش پیش رو، به بررسی زیرساخت‌های فناورانه، بهویژه زیرساخت‌های ارتباطی تلفن همراه و امکان‌سنجی برای توسعه و استفاده از سامانه‌های سلامت همراه با توجه به وضعیت و آینده فناوری‌های ارتباطی کشور، پرداخته می‌شود.

سؤال‌هایی که در این پژوهش به آنها پاسخ داده می‌شود، به شرح زیر است:

- برای توسعه سلامت همراه، کدام معیارهای ارتباطی شبکه تلفن همراه دخیل‌اند؟
- برای توسعه سلامت همراه، چه کاربردهایی اولویت دارند؟
- برای استفاده از کاربردهای سلامت همراه، کدام معیارها مناسب‌اند؟

پیشینهٔ تجربی پژوهش

در مطالعات گسترده‌ای کاربرد تلفن همراه برای پشتیبانی از مراقبت‌های درمانی و اقدامات سلامت عمومی بررسی شده است که شامل جمع‌آوری و تطبیق داده‌ها برای پژوهش‌های مراقبت‌های درمانی و حمایت از آموزش‌های پزشکی و درمانی و عملیات بالینی جامعه می‌شود. برخی از مطالعات، کاربرد موفق تلفن‌های همراه در پشتیبانی از معاینةٔ تلفنی و مراقبت‌های درمانی از راه دور در کشورهای در حال توسعه را به خوبی نشان داده‌اند. برای مثال می‌توان به تشخیص پزشکی خارج از محل و پشتیبانی اطلاعاتی در مراقبت‌های بیماری ایدز در نقاط روسی‌ای دور از دسترس اشاره کرد. اخیراً، عملکردهای گوشی‌های هوشمند در ادبیات این حوزه، در کانون توجه قرار گرفته است و شامل کاربرد پیامک در مدیریت تغییر رفتار، آموزش سلامت جنسی و بهبود بیماران وابسته به داروهای ضد رتر و ویروس‌ها می‌شود (پاپ‌الکاس و همکاران، ۲۰۱۱).

سیستم مکان‌یابی جهانی و گوشی‌های هوشمند برخوردار از این سیستم با فرصت‌های کاربردی دیگر، می‌توانند به زندگی مستقل افراد معلول یا بیمارانی با وضعیت مزمن پیچیده کمک کنند (کوگلن و ماندوچی، ۲۰۰۹ و کامل و همکاران، ۲۰۱۱) و برای شناخت بیماری‌های

و اگیردار و مراقبت از سلامت عمومی و همچنین داده‌های اجتماعی، یاری‌رسان باشند (آننسن و همکاران، ۲۰۰۹).

کایلاس و همکاران (۲۰۱۰) ادعا کردند هفت هزار مستند درباره برنامه‌های سلامت گوشی‌های هوشمند ساخته شده است.

فری و همکاران (۲۰۱۰) چندین ویژگی کلیدی مانند قابلیت جایه جایی، جریان پیوسته بدون قطع داده و قابلیت پردازش مناسب برای پشتیبانی از نرم‌افزارهای چندرسانه‌ای را برای برتری تلفن‌های همراه نسبت به فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی دیگر برشمردند. مزیت‌های اقتصادی چشمگیری نیز گزارش شده است که ارتباطات همراه را در راستای فراهم‌آوری مراقبت‌های درمانی و پزشکی از راه دور به کار می‌گیرد (نوئل و همکاران، ۲۰۰۴).

در زامبیا با استفاده از پیامک، مناطق بحرانی شروع و گسترش بیماری مalaria شناسایی و اطلاع‌رسانی شد و به مدیریت بهتر برای پیشگیری از این بیماری منجر شد (کامانگا و همکاران، ۲۰۱۰).

در بخش چشم‌پزشکی بیمارستانی در لندن، از پیامک برای یادآوری قرار ملاقات استفاده شد و کاهش ۳۸ درصدی احتمال عدم حضور بیمار و کاهش چشمگیر هزینه را نسبت به روش سنتی در پی داشت (کوشی و همکاران، ۲۰۰۸).

در استرالیا نیز ارسال پیامک مثبت به جوانان درباره سلامت جنسی و اطلاعاتی در زمینه کاهش دلهزه برای عفونت‌های مقاربته بصورت دوره‌ای، نتایج مثبتی را نشان داد (گلد و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین، اطلاع از کیفیت وضع هوا و میزان آلودگی برای بیماران COPD (نوعی بیماری مزمن انسداد ریه)، به خودمراقبتی بیمار منجر شد و نتایج مثبتی در تعاملات اجتماعی و ترک انزوای آنان داشت (واک و هاوشر، ۲۰۱۱).

توبیجن و همکاران (۲۰۱۱) نوعی سیستم عکس‌برداری بر پایه تلفن همراه متصل به میکروسکوپ در ترکیب با یک بستر انتقال داده و پاسخ ساختند. آنها عملکرد این سیستم را در اوگاندا آزمودند و ادعا کردند، سهامداران خواهان این نوع فناوری‌ها هستند.

از پروژه‌های انجام‌شده در ایران، می‌توان به طرح «میاد»^۱ اشاره کرد. این طرح به همت پژوهشکده سل و بیماری‌های ریوی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، از سال ۱۳۸۶ با هدف ارائه مشاوره‌های تخصصی به بیماران تصادف جاده‌ای و بیماران بدحال مراجعه کننده به بیمارستان‌های امام خمینی فیروزکوه و زعیم پاکدشت راهاندازی شد. در این

۱. مرکز مراقبت‌های پزشکی از راه دور

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

پروژه، بیمارستان مسیح دانشوری رابطی است که مشاوره‌های درخواست شده از دو مرکز فوق را از سایر بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی دریافت و به آنها منعکس می‌کند (سلیمانیان و آیت، ۱۳۸۹). اگرچه این پروژه در حوزه سلامت الکترونیک تعریف می‌شود، حرکت مثبتی در جهت پیاده‌سازی طرح‌های مشابه و توسعه سلامت الکترونیک همراه به شمار می‌رود.

بیشتر مطالعات نظری که تا کنون انجام گرفته برآمدگی سلامت الکترونیک تمرکز کرده‌اند. فعالیت‌های انجام گرفته در سلامت همراه، بیشتر پروژه‌ها و سامانه‌های عملی را مد نظر قرار داده‌اند و مطالعه زیرساخت‌ها و تحلیل آmadگی پیاده‌سازی سلامت همراه مشاهده نشده است. از این رو، در پژوهش حاضر بررسی زیرساخت فناورانه ارتباطی سلامت همراه به مثابه بخشی مهم در راستای ایجاد مدلی جامع برای آmadگی سلامت همراه، در کانون توجه قرار گرفته است.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش پیش رو به کمک سه روش دلفی، دلفی و تحلیل سلسله‌مراتبی فازی (FAHP) اجرا شده است. ابتدا با استفاده از روش دلفی فازی، معیارهای ارزیابی زیرساخت ارتباطی تلفن همراه استخراج شد. در مرحله بعد، کاربردهای سلامت همراه بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت جمع‌آوری شد و پس از ایجاد ماتریس زوجی و جدول سلسله‌مراتبی برای معیارها، به‌منظور نظرسنجی در اختیار خبرگان قرار گرفت. نتایج نظرسنجی با استفاده از روش سلسله‌مراتبی فازی (FAHP) در محیط نرم‌افزار اکسل تحلیل شدند؛ بدین ترتیب که پس از وارد کردن داده‌ها به این نرم‌افزار، با استفاده از برنامه ویژوال بیسیک روابط کدنویسی شدند و وزن هر یک از معیارها به دست آمد. درنهایت با توجه به وزن به دست آمده، به رتبه‌بندی کاربردها اقدام شد.

برای به دست آوردن معیارها و شاخص‌های اندازه‌گیری وضعیت زیرساخت فناورانه ارتباطی و خدمات مبتنی بر تلفن همراه، مصوبات کمیسیون تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی (شهریور ۱۳۹۰) و مجموعه کلیدی شاخص‌های نظام پایش شاخص‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور (مرداد ۹۲) مطالعه شد و ۲۳ معیار ویژه وضعیت زیرساخت فناورانه ارتباطی و خدمات مبتنی بر تلفن همراه، در سه گروه اصلی «دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه»، «خدمات کاربردی مبتنی بر شبکه ارتباطی تلفن همراه» و «انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه» از آنها استخراج شد. پس از آن، پرسشنامه‌ای در مقیاس پنج‌تایی از این معیارها تدوین شد و در

انتهای آن از خبرگان درخواست شد هر معیار یا شاخص دیگری که برای ارزیابی وضعیت زیرساخت فناورانه ارتباطی و خدمات مبتنی بر تلفن همراه مؤثر می‌دانند را ذکر کنند. پرسشنامه مذکور برای به دست آوردن اهمیت نسبی هر معیار، در اختیار ۱۱ خبره قرار گرفت، اما ۷ نفر از آنها پرسشنامه تکمیل شده را ارسال کردند. برای تحلیل نتایج نظر خبرگان، در این مرحله از روش دلفی فازی استفاده شد.

سو و یانگ (۲۰۰۰) عدد فازی مثلثی را برای دربرگرفتن نظر متخصصان و ایجاد روش دلفی فازی به کار بردند. مقادیر بیشینه و کمینه نظر خبرگان، نقاط مرزی اعداد مثلثی فازی در نظر گرفته شد و میانگین هندسی، بهمنزله درجه عضویت اعداد مثلثی فازی، برای حذف اثر نقاط مرزی به کاربرده شد. مزیت روش ابداعی سو و یانگ در سادگی آن است.

روش دلفی فازی، میانگین هندسی را مبنای برای گروه تصمیم‌گیرنده قرار می‌دهد و به منظور غربال عوامل نامناسب و اجتناب از تأثیر مقادیر انتهایی از آن استفاده می‌کند. پس از محاسبه میانگین هندسی نظر خبرگان، برای رد یا پذیرش هر معیار باید مقدار آستانه‌ای در نظر گرفت. معمولاً مقدار آستانه با استنباط ذهنی تصمیم‌گیرنده معین می‌شود و تأثیر مستقیمی بر تعداد عوامل غربال شده نمی‌گذارد. هیچ راه ساده یا قانونی کلی برای تعیین مقدار آستانه وجود ندارد.

در این پژوهش نیز به پیروی از چن و وانگ (۲۰۱۰) عدد ۳ برای مقدار آستانه در نظر گرفته شده است. معیارهایی که میانگین هندسی به دست آمده آنها کمتر از ۳ باشد، حذف می‌شوند. بدین ترتیب، در این مرحله از پژوهش و با پیروی از این روش، کارشناسان ۱۲ معیار را رد کردند. همچنین چهار معیار دیگر درنتیجه پاسخ خبرگان به سؤال آزاد پرسشنامه به دست آمد که از آنها برای طراحی پرسشنامه دوم استفاده شد. با توجه به نتایج تحلیل دلفی فازی در مرحله قبل، برای دسته‌بندی جدید معیارهای نهایی شده در قالب سه دسته اصلی اولیه، از روش دلفی استفاده شد. دلفی روش رسیدن به اجماع گروهی از طریق ارسال چند مرحله‌ای پرسشنامه با حفظ گمنامی پاسخ‌دهندگان و بازخورد نظرها به اعضای پانل است (میرو و همکاران، ۲۰۰۷).

فرایند طراحی پرسشنامه و ارسال به خبرگان طی سه مرحله تکرار شد و گروه‌بندی نهایی به دست آمد. همچنین بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، کاربردها نیز استخراج و به جدول سلسه‌مراتبی اضافه شد.

در پژوهش حاضر برای وزن دهی به گزینه‌ها، از روش تحلیل سلسه‌مراتبی فازی بر اساس روش تحلیل گسترش‌یافته چانگ (۱۹۹۲) استفاده شده است. این روش مبتنی بر میانگین

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن ۴۱۵

حسابی نظر خبرگان و روش نرم‌الایز ساعتی و با استفاده از اعداد مثلثی فازی، توسعه داده شده است.

یافته‌های پژوهش

ابتدا با استفاده از روش دلفی فازی و نظرسنجی از خبرگان، پرسشنامه‌ای تهیه شد و معیارهای ارزیابی زیرساخت ارتباطی تلفن همراه از آن بدست آمد. در مرحله بعد کاربردهای سلامت همراه بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت استخراج شد. جدول سلسله مراتبی معیارها و زیرمعیارهای زیرساخت‌های ارتباطی شبکه تلفن همراه با توجه به فرایندها و آزمون‌های اجراشده در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. سلسله مراتب نهایی زیرساخت‌های فناورانه ارتباطی تلفن همراه مرتبط با سلامت همراه و کاربردهای آن

کاربرد	زیر معیار	معیار	هدف
A1: پرونده بیمار	C۳۱- کیفیت مکالمه		
A2: سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری	C۳۲- میزان برقراری موفق ارتباط		
A3: نظارت	C۳۳- میزان قطعی ناخواسته		
A4: پاپن بیمار	C۳۴- میزان جابه‌جایی موفق بین سلول‌ها		
A5: نظرسنجی اورژانس	C۳۵- کیفیت پوشش سیگنال رادیویی	(C۲)	معیارهای ارزیابی از شبکه ارتباطی
A6: درمان از راه دور	C۳۶- سطح پوشش سیگنال رادیویی		از پرای توسعه سلامت همراه و کاربردهای آن
A7: افزایش پیش‌آگاهی	C۳۷- مشترکان موبایل به ازای هر ۱۰۰ نفر جمیعت		
A8: سیچ جامعه	C۳۸- مشترکان باند پهن موبایل به ازای هر ۱۰۰ نفر جمیعت		
A9: یادآوری قرار ملاقات	C۳۹- جمیعت روتاستایی تحت پوشش شبکه تلفن سیار به کل جمیعت روتاستایی		
A10: یادآوری از درمان	C۲۱- میزان ارسال موفق پیامک متنی	(C۲)	
A11: خدمات تلفن اضطراری	C۲۲- میزان ارسال موفق پیامک چندسانه‌ای		
A12: مراکز تماس/مراقبت بهداشتی مبتنی بر تلفن	C۱۱- سرعت انتقال داده در شبکه‌های نسل دوم تلفن همراه		
	C۱۲- سرعت انتقال داده در شبکه‌های باند پهن تلفن همراه		
	C۱۳- میزان دسترسی به شبکه داده در شبکه‌های نسل دوم تلفن همراه	(C۱)	
	C۱۴- میزان دسترسی به شبکه داده در شبکه‌های باند پهن تلفن همراه		

برای محاسبه اعداد فازی و تعیین وزن‌ها به روش چانگ، ابتدا مقدار دلخواهی کوچکتر از ۱ (۰/۶۷) در نظر گرفته شد. در این حالت، تنها معیار «دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه» وزن مثبت (غیرصفر) دارد؛ وزن دو معیار دیگر صفر است (جدول ۲). این وضعیت برای شاخص‌ها در سطح زیرمعیار و کاربرد نیز، صدق می‌کند.

جدول ۲. وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن معیارها در درجهٔ فازی ۰/۶۷

وزن ترجیحی *	معیار			وزن معیار	کاربرد
	C۳ ۱/۰۰۰	C۲ ۰/۰۰۰	C۱ ۰/۰۰۰		
وزن کاربرد					
۰/۱۰۶	۰/۱۰۶	۰/۱۵۱	۰/۱۲۸	پرونده بیمار	A۱
۰/۰۳۱	۰/۰۳۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری	A۲
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	نظرارت	A۳
۰/۱۲۴	۰/۱۲۴	۰/۰۰۰	۰/۱۴۱	پایش بیمار	A۴
۰/۰۳۹	۰/۰۳۹	۰/۰۰۰	۰/۰۱۹	نظرسنگی	A۵
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۰	اورژانس	A۶
۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	درمان از راه دور	A۷
۰/۱۳۳	۰/۱۳۳	۰/۳۹۹	۰/۰۵۶	افزایش پیش‌آگاهی	A۸
۰/۳۶۲	۰/۳۶۲	۰/۴۳۴	۰/۴۱۲	بسیج جامعه	A۹
۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۰۰	۰/۰۶۸	بادآوری قرار ملاقات	A۱۰
۰/۱۶۱	۰/۱۶۱	۰/۰۰۰	۰/۱۷۶	پیروی از درمان	A۱۱
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	خدمات تلفن اضطراری	A۱۲
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	مراکز تماس/مراقبت بهداشتی مبتنی بر تلفن	A۱۳

C۲: خدمات کاربردی شبکه ارتباطی تلفن همراه

C۱: انتقال داده شبکه ارتباطی تلفن همراه

C۳: دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه

در اینجا دو سؤال اساسی مطرح می‌شود: یکی اینکه معیارهایی که وزن صفر دارند، چگونه توجیه می‌شوند؟ و دوم، با توجه به اینکه مقدار درجهٔ فازی در محاسبه وزن مؤثر است، مقدار بهینه در تشکیل ماتریس قضاوت فازی چگونه مشخص می‌شود؟ ظهیر (۱۹۹۹) این مفهوم را با استفاده از تحلیل سلسله‌مراتبی سنتی این‌گونه توضیح می‌دهد: منظور این نیست که تصمیم‌گیرندگان تنها به یک معیار توجه دارند و از بقیه صرف نظر می‌کنند، بلکه یک معیار را در مقیاس‌های متفاوت به طور نسبی بر معیارهای دیگر ترجیح می‌دهند. علاوه بر این، وقتی مقایسه‌های زوجی بین معیارها انجام می‌شود، انتظار می‌رود همه وزن‌ها مثبت باشد (غیر صفر):

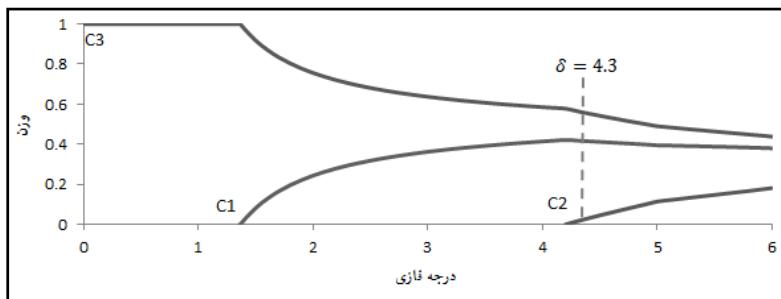
۴۱۷ اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

بنابراین بهتر است یک مقدار «کمینه درجه فازی کارا» انتخاب شود. عبارت «کمینه درجه فازی کارا»، بزرگ‌ترین مقدار درجه حساسیتی است که در آن همه معیارها وزن مثبت غیرصفر دارند (تنگ و لین، ۲۰۱۱). لذا برای این منظور آزمون تحلیل حساسیت اجرا می‌شود.

آزمون تحلیل حساسیت

تحلیل حساسیت یکی از مفاهیم اساسی برای استفاده مؤثر و پیاده‌سازی مدل‌های تصمیم‌گیری کمی است. با اجرای تحلیل حساسیت مشخص می‌شود داده‌های ورودی (اولویت‌ها و درجه فازی) با مقادیر جدید در چه زمانی تغییر می‌کنند و نتایج رتبه‌بندی تصمیم‌گیرنده‌گان چگونه خواهد بود.

مقدار درجه حساسیت، به نقطه‌ای با وزن مثبت (غیر صفر) اطلاق می‌شود. بهمنظور تحلیل حساسیت برای اندازه‌گیری درجه فازی باید نمودار تغییر وزن متغیر بر حسب درجه فازی (δ) بررسی شود. شکل ۱ حساسیت تغییر در درجه فازی را برای داده‌های مقایسه‌شده زوجی هر سه معیار اصلی نشان می‌دهد. محور افقی درجه فازی و محور قائم وزن هر معیار است. در شکل ۱ درجه فازی با مقدار $1/36$ ، اولویت غالب و مطلق معیار دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه را نشان می‌دهد (حداقل درجه فازی)؛ به این معنا که خبرگان معیار دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه را بسیار مهم دانسته‌اند، بنابراین برای این معیار وزن ۱ در نظر گرفته می‌شود. زمانی که مقدار حساسیت به $1/36$ می‌رسد، انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه، در مرتبه دوم قرار می‌گیرد و به همین ترتیب رتبه سوم به خدمات کاربردی در شبکه ارتباطی تلفن همراه با درجه حساسیت $4/3$ اختصاص می‌یابد.

شکل ۱. تغییرات وزن هر معیار بر حسب درجه فازی

1. Minimum workable degree of fuzziness

وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن معیارها

زمانی که درجه حساسیت بزرگتر از $\frac{4}{3}$ است، هر سه معیار وزن مثبتی دارند؛ به این معنا که اگر درجه حساسیت کوچکتر از این مقدار باشد، برخی از معیارها وزن مثبتی به دست نمی‌آورند. در جدول ۳، وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن معیارها در درجه فازی $\frac{4}{3}$ نشان داده شده است.

جدول ۳. وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن معیارها در درجه فازی $\frac{4}{3}$

معیار	وزن معیار	وزن کاربرد			وزن ترجیحی	*
		C۳	C۲	C۱		
پرونده بیمار	A۱	.۰/۰۸۸	.۰/۰۸۸	.۰/۰۹۰	.۰/۰۸۸	.۰/۰۵۶
سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری	A۲	.۰/۰۷۹	.۰/۰۸۰	.۰/۰۷۶	.۰/۰۷۷	.۰/۰۵۶
نظارت	A۳	.۰/۰۵۷	.۰/۰۵۷	.۰/۰۵۳	.۰/۰۵۸	.۰/۰۱۶
پایش بیمار	A۴	.۰/۰۸۸	.۰/۰۸۷	.۰/۰۸۱	.۰/۰۸۹	.۰/۴۱۸
نظرستجی	A۵	.۰/۰۸۰	.۰/۰۷۹	.۰/۰۵۴	.۰/۰۸۳	
اورژانس	A۶	.۰/۰۵۹	.۰/۰۶۸	.۰/۰۸۳	.۰/۰۷۱	
درمان از راه دور	A۷	.۰/۰۷۰	.۰/۰۷۳	.۰/۰۷۷	.۰/۰۶۶	
افزایش پیش‌آگاهی	A۸	.۰/۰۸۶	.۰/۰۸۸	.۰/۰۹۶	.۰/۰۸۴	
بسیج جامعه	A۹	.۰/۰۹۸	.۰/۰۹۹	.۰/۰۹۹	.۰/۰۹۶	
یادآوری قرار ملاقات	A۱۰	.۰/۰۸۱	.۰/۰۸۱	.۰/۰۷۹	.۰/۰۸۱	
پیروی از درمان	A۱۱	.۰/۰۸۶	.۰/۰۸۶	.۰/۰۸۰	.۰/۰۸۶	
خدمات ثلثن اضطراری	A۱۲	.۰/۰۶۱	.۰/۰۶۰	.۰/۰۶۵	.۰/۰۶۳	
مراکز تماس / مراقبت بهداشتی مبتنی بر تلفن	A۱۳	.۰/۰۵۷	.۰/۰۵۶	.۰/۰۶۶	.۰/۰۵۹	

C۱: انتقال داده شبکه ارتباطی تلفن همراه

C۲: خدمات کاربردی شبکه ارتباطی تلفن همراه

C۳: دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه

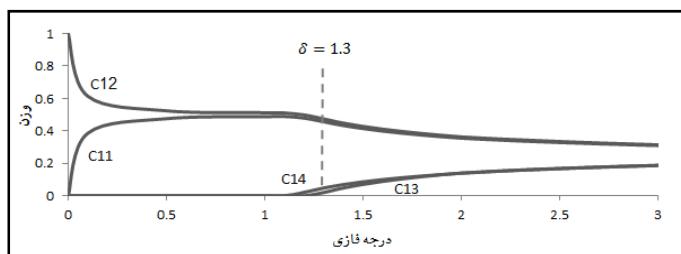
با مقایسه زوجی بین معیارها، انتظار می‌رود همه وزن‌ها مثبت باشد (غیر صفر). بنابراین بهتر است مقداری برای «کمینه درجه فازی کارا» انتخاب شود که با توجه به شکل ۱، کمینه درجه فازی اعمال شدنی میان این سه معیار، $\frac{4}{3}$ در نظر گرفته شده است.

به طور کلی، دامنه درجه حساسیت اعمال شدنی مطابق رابطه ۱ با δ نشان داده می‌شود و نشان‌دهنده بیشینه «کمینه درجه فازی کارا»‌های مختلف در مسئله است. اندیس T نیز بیشینه کمینه‌های مقدار درجه حساسیت کارا (δ) در $n+1$ ماتریس زوجی فازی را نشان می‌دهد (تنگ و لین، ۲۰۱۱). به منظور محاسبه مقدار δ ، نمودار تغییر وزن بر حسب درجه فازی برای همه مقایسه‌های زوجی رسم می‌شود.

۴۱۹ اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

$$\delta_T = \max(\delta_{T_c}, \delta_{T_1}, \delta_{T_2}, \dots, \delta_{T_{n-1}}, \delta_{T_n}) \quad \text{رابطه (1)}$$

در شکل ۲ تغییرات زیرمعیارهای شاخص انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه (C1) نشان داده شده است. مقدار همه زیرمعیارها در $\delta = 1/3$ بیشتر از صفر است. قبل از این مقدار، زیرمعیارهای C11 (سرعت انتقال داده در شبکه‌های نسل دوم تلفن همراه) و C12 (سرعت انتقال داده در شبکه‌های باند پهن تلفن همراه) مقدار مشتی دارند و حتی در مقادیر بزرگ‌تر از $\delta = 1/3$ نیز وزن بیشتری نسبت به زیرمعیارهای دیگر به دست آورده‌اند که نشان می‌دهد از نظر خبرگان، سرعت انتقال داده اهمیت بیشتری دارد. جدول ۴ وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن زیرمعیار (C1) در درجه فازی $4/3$ را نشان می‌دهد.

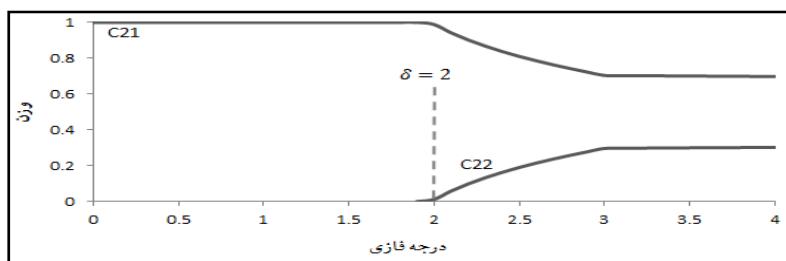

شکل ۲. تغییرات وزن زیرمعیارهای شاخص (C1) بر حسب درجه فازی

جدول ۴. وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن زیرمعیار (C1) در درجه فازی $4/3$

کاربرد	وزن زیرمعیار			
	C14	C13	C12	C11
*	۰/۰۲۰	۰/۰۳۰	۰/۰۹۹	۰/۰۶۶
وزن کاربرد	وزن کاربرد			
۰/۰۸۸	۰/۰۸۸	۰/۰۸۷	۰/۰۸۹	۰/۰۸۷
۰/۰۷۷	۰/۰۸۰	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۱
۰/۰۵۸	۰/۰۷۱	۰/۰۷۳	۰/۰۴۴	۰/۰۵۳
۰/۰۸۹	۰/۰۹۱	۰/۰۸۷	۰/۰۹۰	۰/۰۸۸
۰/۰۸۳	۰/۰۸۶	۰/۰۸۷	۰/۰۸۳	۰/۰۸۴
۰/۰۷۱	۰/۰۷۵	۰/۰۸۰	۰/۰۷۰	۰/۰۶۳
۰/۰۶۶	۰/۰۵۸	۰/۰۶۰	۰/۰۷۲	۰/۰۶۹
۰/۰۸۴	۰/۰۸۳	۰/۰۸۶	۰/۰۷۸	۰/۰۸۹
۰/۰۹۶	۰/۰۸۹	۰/۰۹۶	۰/۰۹۷	۰/۱۰۰
۰/۰۸۱	۰/۰۶۹	۰/۰۷۸	۰/۰۸۲	۰/۰۹۰
۰/۰۸۶	۰/۰۸۳	۰/۰۷۶	۰/۰۹۰	۰/۰۹۱
۰/۰۶۳	۰/۰۶۲	۰/۰۶۱	۰/۰۶۳	۰/۰۶۴
۰/۰۵۹	۰/۰۶۵	۰/۰۶۰	۰/۰۶۳	۰/۰۵۱

شکل ۳، زیرمعیارهای شاخص خدمات کاربردی در شبکه ارتباطی تلفن همراه (C2) را نمایش می‌دهد و جدول ۵ وزن ترجیحی نهایی کاربردهای آنها را در درجهٔ فازی ۴/۳ نشان می‌دهد. میزان ارسال موفق پیامک متی (C21) تا قبل از $\delta = 2$ = ۰ اولویت مطلق برخوردار است و در مقادیر بزرگتر از آن نیز وزن بیشتری نسبت به ارسال موفق پیامک چندرسانه‌ای (C22) دارد.

شکل ۳. تغییرات وزن زیرمعیارهای شاخص (C2) بر حسب درجهٔ فازی

جدول ۵. وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن زیرمعیار (C2) در درجهٔ فازی ۴/۳

کاربرد	وزن زیرمعیار	زیرمعیار		وزن ترجیحی
		C22	C21	
*	وزن کاربرد	وزن کاربرد	وزن کاربرد	وزن کاربرد
A1	پرونده بیمار	۰/۰۹۰	۰/۰۹۰	۰/۰۹۰
A2	سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری	۰/۰۷۶	۰/۰۷۵	۰/۰۷۷
A3	نظارت	۰/۰۵۳	۰/۰۵۰	۰/۰۵۵
A4	پایش بیمار	۰/۰۸۱	۰/۰۸۰	۰/۰۸۱
A5	نظرسنجی	۰/۰۵۴	۰/۰۵۸	۰/۰۵۳
A6	اورژانس	۰/۰۸۳	۰/۰۷۸	۰/۰۸۵
A7	درمان از راه دور	۰/۰۷۷	۰/۰۸۳	۰/۰۷۵
A8	افزایش پیش‌آگاهی	۰/۰۹۶	۰/۰۹۰	۰/۰۹۹
A9	بسیج جامعه	۰/۰۹۹	۰/۰۹۸	۰/۱۰۰
A10	یادآوری قرار ملاقات	۰/۰۷۹	۰/۰۷۳	۰/۰۸۲
A11	پیروی از درمان	۰/۰۸۰	۰/۰۸۶	۰/۰۷۷
A12	خدمات تلفن اضطراری	۰/۰۶۵	۰/۰۶۷	۰/۰۶۵
A13	مراکز تماس/مراقبت بهداشتی مبتنی بر تلفن	۰/۰۶۶	۰/۰۷۱	۰/۰۶۳

C21: میزان ارسال موفق پیامک متی C22: میزان ارسال موفق پیامک چندرسانه‌ای

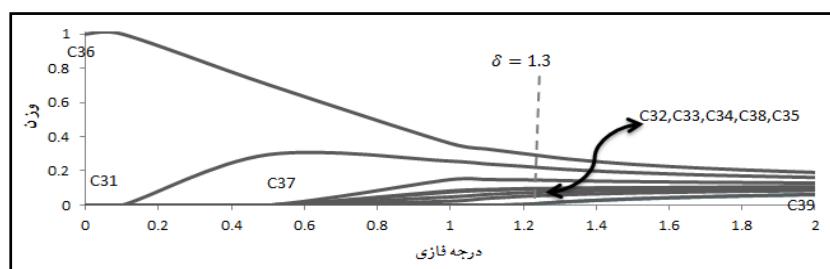
شکل ۴، زیرمعیارهای شاخص دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه (C3) را به نمایش گذاشته است و جدول ۶ وزن ترجیحی نهایی کاربردهای آنها را در درجهٔ فازی ۴/۳ نشان

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن ۴۲۱

می‌دهد. بر اساس شکل ۲، دسترسی به شبکه ارتباطی بیشترین وزن را دارد و زیرمعیارهایش در $\delta = 1/3$ همگی به وزن بزرگ‌تر از صفر می‌رسند. در مقادیر کوچک‌تر از $\delta = 1/3$ ، مشترکان تلفن همراه به ازای هر ۱۰۰ نفر (C^{۳۶})، میزان کیفیت مکالمه (C^{۳۱}) و مشترکان باند پهن تلفن همراه به ازای هر ۱۰۰ نفر (C^{۳۷}) به ترتیب بیشترین وزن‌ها را کسب می‌کنند.

جدول ۶. وزن ترجیحی نهایی کاربردها با توجه به وزن زیرمعیار (C^۳) در درجه فازی ۴/۳

C ^{۳۵}	C ^{۳۴}	C ^{۳۳}	C ^{۳۲}	C ^{۳۱}	زنگنهای زیرمعیار
وزن زیرمعیار					کاربرد
۰/۰۸۸	۰/۱۰۰	۰/۱۰۹	۰/۱۱۱	۰/۱۲۲	پرونده بیمار A۱
۰/۰۷۹	۰/۰۷۶	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۹	سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری A۲
۰/۰۴۴	۰/۰۵۸	۰/۰۴۲	۰/۰۵۸	۰/۰۷۲	نظرارت A۳
۰/۰۸۷	۰/۰۷۷	۰/۰۹۰	۰/۰۸۹	۰/۰۹۰	پایش بیمار A۴
۰/۰۸۴	۰/۰۷۸	۰/۰۷۹	۰/۰۷۷	۰/۰۶۹	نظرسنجی A۵
۰/۰۶۰	۰/۰۶۲	۰/۰۷۲	۰/۰۷۹	۰/۰۷۲	اورژانس A۶
۰/۰۷۴	۰/۰۷۳	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۶۱	درمان از راه دور A۷
۰/۰۹۱	۰/۰۸۹	۰/۰۸۷	۰/۰۸۴	۰/۰۸۸	افزایش پیش‌آگاهی A۸
۰/۱۰۷	۰/۱۰۱	۰/۱۰۲	۰/۰۹۵	۰/۱۰۴	بسیج جامعه A۹
۰/۰۸۹	۰/۰۸۳	۰/۰۷۹	۰/۰۷۴	۰/۰۶۷	یادآوری قرار ملاقات A۱۰
۰/۰۹۲	۰/۰۸۵	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۹۳	پیروی از درمان A۱۱
۰/۰۶۰	۰/۰۶۲	۰/۰۵۸	۰/۰۸۳	۰/۰۵۶	خدمات تلفن اضطراری A۱۲
۰/۰۴۸	۰/۰۵۳	۰/۰۵۳	۰/۰۴۵	۰/۰۵۶	مراکز تماس/مراقبت پهداشی مبتنی بر تلفن A۱۳
وزن ترجیحی					زنگنهای زیرمعیار
C ^{۳۹}	C ^{۳۸}	C ^{۳۷}	C ^{۳۶}	وزن زیرمعیار	کاربرد
*	۰/۰۸۹	۰/۱۰۸	۰/۱۲۰	۰/۱۴۲	پرونده بیمار A۱
۰/۰۸۸	۰/۰۸۶	۰/۰۸۹	۰/۰۸۶	۰/۰۸۸	سیستم‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری A۲
۰/۰۸۰	۰/۰۷۳	۰/۰۸۱	۰/۰۷۸	۰/۰۷۷	نظرارت A۳
۰/۰۵۷	۰/۰۶۳	۰/۰۵۲	۰/۰۵۷	۰/۰۵۵	پایش بیمار A۴
۰/۰۸۷	۰/۰۸۴	۰/۰۹۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۷	نظرسنجی A۵
۰/۰۷۹	۰/۰۸۶	۰/۰۷۸	۰/۰۸۲	۰/۰۸۲	اورژانس A۶
۰/۰۶۸	۰/۰۶۸	۰/۰۴۸	۰/۰۷۱	۰/۰۷۱	درمان از راه دور A۷
۰/۰۷۳	۰/۰۷۰	۰/۰۷۲	۰/۰۶۶	۰/۰۸۰	افزایش پیش‌آگاهی A۸
۰/۰۸۸	۰/۰۹۲	۰/۰۹۳	۰/۰۷۹	۰/۰۸۹	بسیج جامعه A۹
۰/۰۹۹	۰/۰۹۵	۰/۱۰۰	۰/۰۹۹	۰/۰۹۲	یادآوری قرار ملاقات A۱۰
۰/۰۸۱	۰/۰۸۹	۰/۰۸۵	۰/۰۹۱	۰/۰۷۵	پیروی از درمان A۱۱
۰/۰۸۶	۰/۰۸۱	۰/۰۸۵	۰/۰۸۰	۰/۰۸۸	خدمات تلفن اضطراری A۱۲
۰/۰۶۰	۰/۰۶۴	۰/۰۵۹	۰/۰۶۳	۰/۰۵۵	مراکز تماس/مراقبت پهداشی مبتنی بر تلفن A۱۳
۰/۰۵۶	۰/۰۴۹	۰/۰۶۷	۰/۰۶۵	۰/۰۶۱	

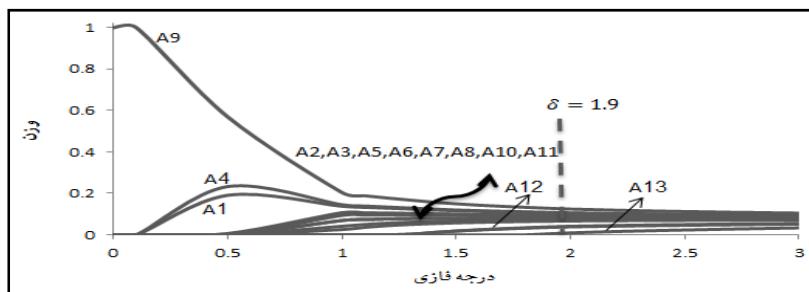
شکل ۷. تغییرات وزن زیرمعیارهای شاخص (C۳) بر حسب درجه فازی

جدول ۷ رتبه‌بندی نهایی کاربردهای سلامت همراه مبتنی بر تلفن همراه و وزن آنها را نشان می‌دهد. شکل ۵ نیز مقادیر وزن کاربردها نسبت به درجه فازی را برای تمام زیرمعیارها مشخص می‌کند. نمودار به خوبی نشان می‌دهد اولویت غالب و مشهود در کاربردها، بسیج جامعه (A۹) است. کاربردها در جایی که وزن بزرگ‌تر از صفر می‌گیرند، وزنی نزدیک به هم دارند و با افزایش δ همگرا می‌شوند.

جدول ۷. رتبه‌بندی کاربردهای سلامت همراه مبتنی بر تلفن همراه

ردیف	کاربرد	وزن
۱	بسیج جامعه	۰/۰۹۸۱
۲	پرونده بیمار	۰/۰۸۷۸
۳	پایش بیمار	۰/۰۸۷۶
۴	افزایش پیش‌آگاهی	۰/۰۸۶۲
۵	پیروی از درمان	۰/۰۸۵۸
۶	یادآوری قرار ملاقات	۰/۰۸۰۷
۷	نظرسنجی	۰/۰۸۰۳
۸	sisteme‌های پشتیبان اطلاعات و تصمیم‌گیری	۰/۰۷۸۶
۹	درمان از راه دور	۰/۰۶۹۷
۱۰	اورژانس	۰/۰۶۹۲
۱۱	خدمات تلفن اضطراری	۰/۰۶۱۱
۱۲	نظارت	۰/۰۵۷۴
۱۳	مراکز تماس / مراقبت بهداشتی مبتنی بر تلفن	۰/۰۵۷۴

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن ۴۲۳

شکل ۵. تغییرات وزن کاربردها بر حسب درجه فازی

بنابراین مقدار بیشینه «کمینه درجه فازی کار» $\frac{4}{3}$ است. انتظار می‌رود نتایج وزن‌ها در ناحیه بزرگ‌تر از $\frac{4}{3}$ چشمگیر باشد. «کمینه درجه فازی کار» مقداری از δ را که در آن کاربردها وزن مثبتی ندارند، دخالت نمی‌دهد.

از نظر خبرگان، دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه بیشترین وزن را دارد (۵۶۵۶٪) که این نتیجه با تجربه سایر کشورها در زمینه کاربردهای منتخب سلامت همراه همخوانی دارد. زیرمعیارهایی مانند مشترکان تلفن همراه به ازای ۱۰۰ نفر (زیرمعیار با وزن 1203%)، سطح پوشش و کیفیت پوشش شبکه (وزن‌های 1421% و 10878%) در این دسته قرار دارند.

آمارهای شرکت مخابرات ایران حاکی از رشد پوشش جمعیتی و جاده‌ای است. افزایش تعداد مشترکان و ضریب نفوذ تلفن همراه و سطح پوشش جاده‌ای و جمعیتی، در ارتقای کاربردهای سلامت همراه مانند بسیج جامعه (برای بلایای طبیعی و شیوع بیماری‌ها)، یادآوری قرار ملاقات، افزایش پیش‌آگاهی (برای تنظیم خانواده، ترک سیگار و...)، خدمات تلفن همراه، سیستم‌های پشتیبان اطلاعات (ارتباط جاده‌ای آمبولانس با مراکز درمانی) و اورژانس، می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. از زیرمعیارهای دیگر دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه که وزن بالای در نتایج دارند، کیفیت مکالمه، میزان برقراری ارتباط موفق و میزان قطعی ناخواسته است. وضعیت این زیرمعیارها در کاربردهایی مانند اورژانس، بسیج جامعه، یادآوری قرار ملاقات، خدمات تلفن اضطراری و مراکز تماس / مراقبت‌های بهداشتی بسیار مؤثر است.

انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه با وزن 4184% در مرتبه دوم اهمیت قرار دارد. زیرمعیارهای سرعت انتقال داده در شبکه‌های نسل دوم و سرعت انتقال در شبکه‌های باند پهن، به ترتیب با مقدارهای 2957% و 2989% بیشترین وزن را دارند. در این زمینه، یکی از معیارهای بسیار مهم در ارتقای سلامت همراه، ضریب نفوذ اینترنت تلفن همراه است. همه کاربردها به نوعی وابسته به اینترنت‌اند. رشد و اجرایی‌شدن کاربردهایی مانند پرونده بیمار،

سیستم‌های پشتیبان اطلاعات، پایش بیمار و نظرسنجی، درمان از راه دور و بسیج جامعه، وابسته به سرعت و کیفیت اینترنت تلفن همراه است. سرعت و امکان دسترسی به پرونده بیمار، سیستم‌های پشتیبان اطلاعاتی برای برقراری ارتباط با آمبولانس، پایش بیمار در موقع ارسال اطلاعات حسگرهای تشخیصی، طرح‌های نظارت در موقع شیوع یا پایش بیماری‌های مسری و بالقوه، جمع‌آوری داده و نظرسنجی، امکان استفاده از برنامه‌های درمان از راه دور برای ارسال اطلاعات به مراکز درمانی و رایزنی با متخصصان این مراکز و امکان استفاده از برنامه‌های تحت وب بر گوشی همراه، در کاربردی مانند افزایش پیش‌آگاهی، همگی به زیرساخت‌های فناوری پرسرعت باند پهن نسل‌های سوم و چهارم و بالاتر برای انتقال داده مبتنی بر تلفن همراه نیاز دارند.

آمار و ارقام فاوا در سال ۲۰۱۳، حاکی از رشد مداوم و توسعه باند پهن همراه در کشورهای جهان است. در کشورهای در حال توسعه، تعداد اشتراک‌های باند پهن همراه از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ میلادی به بیش از ۲ برابر رسیده است (از ۴۷۲ میلیون به ۱/۱۶ میلیارد). در کنار دستیابی به شبکه‌های باند پهن، باید قیمت این خدمات را هم در نظر داشت. در کشورهای در حال توسعه قیمت باند پهن همراه بسیار زیاد است. در اوایل سال ۲۰۱۳ میلادی، در کشورهای توسعه‌یافته، قیمت باند پهن همراه در بد و ورود با توجه به نوع خدمات، بین ۱/۲-۲/۲ درصد سرانه ماهانه درآمد ناخالص ملی و در کشورهای در حال توسعه بین ۱۱/۳-۲۴/۷ درصد بوده است (آمار و ارقام فاوا، جهان در سال ۲۰۱۳). بنابراین به نظر می‌رسد چالش‌های پیاده‌سازی و دستیابی به هر یک از کاربردهای سلامت همراه، تنها زیرساخت فنی و پوشش‌دهی آن نیست، بلکه هزینه استفاده از این خدمات بهویژه در مناطق روستایی و دورافتاده است.

آخرین اولویت در معیارها، به خدمات کاربردی در شبکه تلفن همراه با وزن ۰/۰۱۵۹۰ اختصاص دارد. میزان ارسال موفق پیامک در استفاده از تمام کاربردها مشهود است. با وجود محدودیت‌هایی در زمینه طول کاراکترهای پیامک، روش مذکور می‌تواند ساده‌ترین و پرکاربردترین روش باشد. انتظار می‌رود با روی کار آمدن تلفن‌های هوشمند و افزایش سرعت اینترنت همراه، روش‌های جدید و کارانتری در زمینه سلامت همراه جایگزین شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

به کمک هفت نفر از خبرگان، معیارهای مؤثر بر زیرساخت فناورانه ارتباطی سلامت همراه، در سه دسته اصلی انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه، خدمات کاربردی در شبکه ارتباطی تلفن

اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن ۴۲۵

همراه و دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه، در قالب پرسشنامه‌ای به روش دلفی فازی تعیین و نتایج نهایی طبقه‌بندی شد.

با بهره‌مندی از روش تحلیل سلسه‌مراتبی فازی، کاربردها، معیارها و زیرمعیارها، رتبه‌بندی شدن و پرسشنامه‌ای در اختیار خبرگان قرار گرفت و از آنها درخواست شد مطابق با جدول مقیاس‌گذاری ساعتی، به صورت زوجی به معیارها، زیرمعیارها و کاربردها امتیاز دهند. برای وزن دهی معیارها، زیرمعیارها و کاربردها، آزمون تحلیل حساسیت به اجرا درآمد و $\delta = 4/3$ برابر با کمینه درجه فازی کارا انتخاب شد.

با استفاده از روش چانگ (۱۹۹۶) در تحلیل سلسه‌مراتبی فازی، وزن هریک از معیارها، زیرمعیارها و کاربردها بر اساس $\delta = 4/3$ به دست آمد و در نهایت کاربردها رتبه‌بندی شدند. دسترسی به شبکه ارتباطی تلفن همراه با کسب بیشترین وزن، در رتبه اول جای گرفت و پس از آن به ترتیب انتقال داده در شبکه ارتباطی تلفن همراه و خدمات کاربردی در شبکه ارتباطی تلفن همراه، رتبه‌های دوم و سوم را کسب کردند.

وزن ۱۳ کاربرد سلامت همراه نیز محاسبه و رتبه‌بندی شد. بسیج جامعه با بیشترین وزن (۰/۰۹۸۱) در رتبه اول قرار گرفت و اولویت‌های بعدی به ترتیب به پرونده بیمار (۰/۰۸۷۸)، پایش بیمار (۰/۰۸۷۶)، افزایش پیش‌آگاهی (۰/۰۸۶۲)، پیروی از درمان (۰/۰۸۵۸) و... اختصاص یافت. وزن‌های معیارها به هم نزدیک بود که دلیل آن را می‌توان ناشی از اعمال کمینه درجه فازی کارا دانست. در مقادیر کمتر از $\delta = 4/3$ نیز، هرچند وزن کاربردها متفاوت و اختلاف بیشتری وجود دارد، به الگوی ترتیب نهایی بسیار نزدیک است.

پیشنهادهای کاربردی

با توجه به نتایج این پژوهش، انتظار می‌رود سازمان‌های مسئول در راستای بهبود وضعیت سلامت جامعه، برای استفاده از سامانه‌های سلامت همراه، تصمیم‌های کارسازی اتخاذ کنند. با شناسایی وضع هریک از معیارهای یادشده در این مطالعه، سازمان‌های مرتبط با سلامت می‌توانند کاربردهای متناظر را ارتقا دهند و از آن بهره‌مند شوند. برای نمونه، چنانچه آمار سازمان‌های ذی‌صلاح، وضعیت مطلوب معیار دسترسی‌پذیری به شبکه ارتباطی تلفن همراه را گزارش دهنده، از کاربردهای متناظر با آن، مانند بسیج جامعه (برای بلایای طبیعی و شیوع بیماری‌ها)، یادآوری قرار ملاقات و افزایش پیش‌آگاهی (برای تنظیم خانواده، ترک سیگار...) می‌توان به نحو مطلوب استفاده کرد. همچنین سازمان‌های مسئول می‌توانند از طریق رویکرده‌ای‌بینه‌نگرانه و راهبردی، کاربردهای سلامت جامعه را شناسایی و اولویت‌بندی کنند و در راستای ارتقای زیرساخت‌های ارتباطی و معیارهای آن، همت گمارند. برای نمونه، در صورتی که سیاست

سازمان‌های مرتبط با سلامت در راستای توسعه سامانه‌ها و کاربردهای پایش بیمار، درمان از راه دور یا سیستم‌های پشتیبان اطلاعات باشد، باید برای ارتقای زیرمعیار سرعت انتقال در شبکه‌های باند پهن، سرمایه‌گذاری کرد.

پیشنهادهای پژوهشی

اجرای این پژوهش با مشکلاتی مانند نداشتن مدل مفهومی برای تعریف معیارها، تعاریف نامشخص و مبهم از شاخص‌های ملی و دسترسی نداشتن به داده‌های دقیق و بهروز، مواجه بود. رفع هریک از مشکلات یادشده، برای بررسی وضعیت زیرساخت فناورانه سلامت همراه در دستیابی به نتایج دقیق‌تر، بسیار مؤثر است؛ نتایجی که می‌تواند در تهیه مدل‌های ارزیابی آمادگی راهگشا باشد.

با توجه به پژوهش انجام شده، ظرفیت فنی کشور و اهمیت سلامت همراه در دنیای امروز، تحقیق و مطالعه برای تکمیل مدل ارزیابی آمادگی برای پیاده‌سازی سلامت همراه در کشور در زمینه‌هایی مانند مباحث امنیتی، حقوقی، اجتماعی، فرهنگی یا سایر زیرساخت‌های فناورانه، پیشنهاد می‌شود.

References

- Aanensen, DM., Huntley, DM., Feil, EJ., al-Own, F. & Spratt, BG. (2009). EpiCollect: linking smartphones to web applications for epidemiology, ecology and community data collection. *PLoS One*, 4(9): e6968. www.plosone.org.
- Chang, D.Y. (1992). Extent Analysis and Synthetic Decision, Optimization Techniques and Applications. *World Scientific, Singapore*, 1: 352
- Chen, M. K. & Wang, S. C. (2010). The use of a hybrid fuzzy-Delphi-AHP approach to develop global business intelligence for information service firms. *Expert Systems with Applications*. 37(11): 7394–7407.
- Coughlan, J. & Manduchi, R. (2009). A Mobile Phone Wayfinding System for Visually Impaired Users. *Assistive technology research*, 25: 849.
- Evaluation of Information and Communication Technology Factors*, including in 5th development plan of Islamic Republic of Iran, August 2013. Available in: <http://www.itc.ir/ictmi> (in Persian)
- Fava Statistic and Report, World in 2013*, Provided in Iran University of Science and Technology. Available in: <http://www.itc.ir/> (in Persian)

۴۲۷ اولویت‌بندی کاربردهای سلامت همراه و زیرساخت‌های ارتباطی آن

- Free, C. Phillips, G. Felix, L. Galli, L. Patel, V. & Edwards, P. (2010). The effectiveness of M-health technologies for improving health and health services: a systematic review protocol. *BMC Research Notes*, 3: 250. doi:10.1186/1756-0500-3-250.
- Gold, J., Lim, M., Hellard, M., Hocking, J. & Keogh, L. (2010). What's in a message Delivering sexual health promotion to young people in Australia via text messaging. *BMC Public Health*, 10: 792. doi:10.1186/1471-2458-10-792.
- Hsu, T.H. & Yang, T.H. (2000). Application of fuzzy analytic hierarchy process in the selection of advertising media, *Journal of Management and Systems*, 7(1): 40–19.
- Kailas, A. Chong, CC. & Watanabe, F. (2010). From mobile phones to personal wellness dashboards. *IEEE Pulse*, 1(1): 57-63.
- Kamanga, A., Moono, P., Stresman, S., Mharakurwa, S. & Shiff, C. (2010). Rural health centres, Communities and malaria case detection in Zambia using mobile telephones: A means to detect potential anisettreservoirs of infection in unstable transmission conditions. *Malaria Journal*, 9: 96. doi: 10.1186/1475-2875-9-96.
- Kamel Boulos, M.N., Anastasiou, A., Bekiaris, E. & Panou, M. (2011). Geo-enabled technologies for independent living: examples from four European projects. *Technology and Disability*, 23(1): 7-17.
- Koshy, E., Josip, C. Majeed, A. (2008). Effectiveness of mobile-phone short message service (SMS) reminders for ophthalmology outpatient appointments: Observational study. *BMC Ophthalmology*, 8:9. doi: 10.1186/1471-2415-8-9.
- Miró, J., Nieto, R. & Huguet, A. (2008). Predictive factors of chronic pain and disability in whiplash: a Delphi poll. *European Journal of Pain*, 12(1): 30-47.
- Noel, H.C. Vogel, D.C., Erdos, J.J., Cornwall, D. & Levin, F. (2004). Home telehealth reduces healthcare costs. *Telemedicine Journal and e-Health*, 10(2):170-183.
- Pop-Eleches, C., Thirumurthy, H., Habyarimana, JP., Zivin, JG., Goldstein, MP., de Walque, D., Mackeen, L., Haberer, J., Kimaiyo, S., Sidle, J., Ngare, D., Bangsberg, DR. (2011). Mobile phone technologies improve adherence to antiretroviral treatment in aresource-limited setting: a randomized controlled trial of text message reminders. *AIDS*. 25(6): 825–834.
- Rezai-Rad, M. & Vaezi, R. & Nattagh, F., (2012). E-Health Readiness Assessment Framework in Iran. *Iranian Journal of Public Health*, 41(10): 43-51.

- Safari Mehr, E. (2009). *Prioritizing eHealth applications with respect to technology acceptance factors*, Tehran: Department of Industrial Engineering School of Engineering Tarbiat Modares University. (in Persian)
- Salimian, F. (2010). *Designing web-based telemedicine, to facilitate the diagnosis and treatment of chronic diseases*. Information Technology Management Payame Noor University (in Persian)
- Services and Licensing of Communications Regulatory Authority*. (September/ 2011). No. 119. Available in: <http://www.cra.ir> (in Persian)
- Tang, Y. & Lin, T. W. (2011). Application of the Fuzzy Analytic Hierarchy Process to the Lead-Free Equipment Selection Decision, *International Journal of Business and Systems Research*, 5(1): 35-56
- Tuijn, C.J., Hoefman, BJ., Beijma, H., Oskam, L. & Chevrollier, N. (2011). Data and Image Transfer Using Mobile Phones to Strengthen Microscopy-Based Diagnostic Services in Low and Middle Income Country Laboratories. *PLOS One*, 6(12), www.plosone.org.
- Vital Wave Consulting, Washington, D.C. and Berkshire, UK: UN Foundation-Vodafone Foundation Partnership. (2009). *M-health for development: The opportunity of mobile technology for healthcare in the developing world*.
- Wac, K. & Hausheer, D. (2011). From Future Internet Technologies to Health Telemonitoring and Teletreatment Application. *Proceedings of the 12th IFIP/IEEE International Symposium on Integrated Network Management*, IM 2011, Dublin, Ireland: 812 - 826
- World Health Organization, (2011). *M-health new horizon for health through mobile technologies*, Geneva. Available in: <http://www.uniteforsight.org/global-health - university/mhealth>.
- Zahir, S. (1999). Geometry of Decision Making and the Vector Space Formulation of the Analytic Hierarchy Process. *European Journal of Operational Research*, 112 (2): 373-396.